CHANSON EUS AN AMITIE
DA GOMPARAGI
EUS AR PÊVAR SÊSON.

Antretien hac amitie,
Fidelite ha promesse,
Gên, ha glac'har, ha nec'hamant,
Displijadur ha calz tourmant;
Hanval ouz ar pêvar sêzon
A ra ar sujet eus va chanson.

Var un ton convenabl.

An ini a zo bet ganet en un astr a blaneden;
Lies e vrassa plijadur eo a ra dezàn anqen;
Dishanval eus ar guennily, à gav bepret ar sêson
Pini zo muia desirabl herves e gomplexion.
Evit aprou ar rêsoniou pere a meus avancet,
Ne meus ezom da houl ouz den, pa meus va-
unan sujet,
O veza bet digant Doue ur galonic qen tener,
Ha goude ur speret bian da veza dei gouarner.
Me meus choaset evit mestrez ar vrava eus
ar merc'het,
Hac e deus calz à dalanchou, zo desirapl em
speret;
Mes ne allàn rêi da entent nemet dre huanadou

Peguen trist eo hon amitie rentet gant ar goel
dêodou.
Debonjour ha joa, plac'h yaouanq, pa meus
gallet ho quelet;
Bea zo pell amzer aboe m'am boa desiret
Adressi dêc'h un den yaouanq da veza ho ser-
vicher,
Mar qevit e zon apropos da veza ho messager.
Dre ho prudanç leun a furnes e roit dìn har-
diegues,
Hac ouspen, cavet confianç, hep ma meus a-
naoudeguez,
D'anavezout ar personach a beini e comzet,
Ze a ra dìn goul hoc'h avis d'ober evel so dleet.
Plac'h yaouanq, en laret a ràn penos en deus
bolonte
Beza dêc'h eur guir servicher, gant peb sort
fidelite;
Mes e fortun hac e bresanç zo hanval ouz va ini,
Me ho ped da decida dìn ha ze ve d'ho fantasi.
Excus a houllàn, den yaouanq; biscoas ne
meus meritet
E vefe un den eveldoc'h en defe va desiret;
Mes mac'h optenfen ur faveur qen desirabl em
speret,
Me gred e ven an eurussa deus a doues an oll
merc'het.
Permetit ho torn em ini, me e zeo ar per-
sonach
Eus a bini e meus comzet, hac a rent dêc'h an
homach;

Mar prometit din amitie, em bo ennoc'h confianç,
Ha mar bec'h fidel em andret, oc'h sur deus a recompanç.
Ho comzou, emei, den yaouanq, a ra din dont da gredi
Penos ê me eo an objet zo hervez ho fantasi;
Mes e toez ar mel a zo douç e heller laqat poeson,
Lies a vech e ve traitour nep a lar beza mignon.
Ret eo anaveout un Doue qentoc'h eguet e garet,
Ha me a lar va santimant vit ma vo anavezet;
Ar garantez a meus ouzoc'h a ziverra va bue,
Ma ne roit goell assuranç din de meus ho fidelite.
Goneet oc'h eus va speret dre ma creden d'ho comzou,
Ha me deu d'en em livra dêc'h a galon hac a henou
En ho polonte da zispos gant peb enor ha respet
Betec ar fin eus hon bue, mar bec'h fidel em andret.
O! douster benign eus an ên ebars en nevez amzer,
A ro ar vuez d'ar yeaud, liberi ur prisonnier;
Etablissa hon amitie hirio var un ton music,
A ra demp-ni al lapousset dre un triomph angelic.
Neuse rejonto disparti, pepini a ya d'ar guêr,
Goude m'o devoa decidet peagoulz caet amzer
D'en ur gaet ebars er plac pini o devoa choaset
O daou assambles da barlant da recrei o speret.

Lies a vech qent an termen me bourmeno va speret
Da gonsideri e furnes qercoulz evel e guenet ;
Sclêrigennet dre artifiç allumet gant Cupidon,
A sorti dre e daou'agad hac a dêo en e c'halon.
Me fell din nijal ebete, an termen zo prescrivet,
Ha disqen evel ur pichon ebars en e c'habinet,
Evit presanti ar salut gant pep enor ha respet :
Bonjour, va douç, va c'harante, gouir rouanes va speret.
Ha dêc'h, emei, va servicher, p'o quelàn e zòn ceder,
Dre ma meus ar blijadures da gredi eveot fidel
Da accomplissa eveldòn assambles ar bromesse
Pini am eus commancet dêc'h gant pep sort fidelite.
Venus, Cupidon, a bedàn, roue an amouroustet,
Da rei dìn talanchou exact da bresanti ur boqet
Ranfermet en un alianç, formalite a eured,
Hac ur c'hontrat dre ur sermant var ine concontractet.
Me receo gant joa ho presant, ha repeti ar c'homzou
Oc'h eus grêt dìn, dre ho sermant, e presanç ar guir Autrou ;
Neus fors petra ellin clêvet dre ali pe goel deodet,
Ma ne eilàn qet o caet, biqen ne ven eureujet.
Cetu ni contractet ar vœu pini voa qen desiret

Aben ma voa poent din quitât digant va muia
caret ;
Pa n'allàn, evel Josue, arrêti er firmamant
An eol evit asten an de, caet amzer da barlant.
Va c'halon sêsisset a joa evel ar verdaidy,
Gant moes ar Siren o cana hep gallout consideri
Ez int exposet d'ar balen, d'ar gurun ha d'an avel
Evel hon amitie barfet d'ar goel deodou infernel.
Artes, ar guenta planeden, a deu da'm di-
cesissa,
Evel un distruch er c'hampagn pa ra d'an deillou
coea ;
Dre dimbaillou a vedisanç deus ar goel deod
milliguet,
O deus captivet va mestres deus a doues hon
joaustet.
Qenta ma velis va mestres ebars en dristi-
diguez,
E voa e unanic er plaç m'en em gavemp alies ;
En eur bresanti ar salud goulen qêlou e yec'het,
Credi ra din oc'h eus chagrin, er fêçon ma zoc'h
chanchet.
Ne deus qet gallet va respont, chouchet eo
var benn va glin,
Entre meo padet va c'halon da sonjal en e
chagrin ;
Expliqit din ho chenamant, neus fors peguen
bras e ve;
Contant on da zont d'ho sicour, ha pa goustfe
va bue.

En ur bresanti ar voalen pini devoa recevet
Provisoarament en contrat da assuri an heured,
E deus laret en ur voela : gout a oun e zoc'h fidel,
A ra dìn chagrin gant aoun na rancfen ho tilezel.
Ha possubl e ve, va mestres, e teufac'h d'am dilezel !
Ha da rei dìn ur maro criz vit va amitie fidel !
Mes pa meus livret va c'halon da zispos d'ho polonte,
M'o ped bremàn d'e dilivra dre ar maro pe ar vue.
Ma mijemb qement a bouar evel a fidelite,
Ne vijemp james separet an eil digant eguile ;
Mes va ligne gant ar goël deod so armet d'hon separi,
Eus Doue eo dimp goul ar c'hraç hon daou d'en em gonsoli.
Ne allàn pellòc'h esperi er bed-màn contantamant,
Nobstant ma ven em plijadur, m'o coelfen hep jenamant ;
Mes pa n'allàn gant hon daelou retraci deus ar galon,
Ar poltret eus hon amitie ingravet gant Cupidon.
Rac se ta, va douç Yvona, poent eo bremàn qimiadi,
Panel qen hon fidelite dont a ben d'on c'honsoli,
Me souet dêc'h contantamant ha pep boneur er bed màn,

Hac un eternite eurus gant Doue da jouissàn.
Me houl dêc'h graçou deus an ên vel oc'h eus din souetet,
Eus Jesus, salver ar bed oll, vit ma vezot consolet;
Vel ur martir en esperanç d'ur recompanç eternel,
Pa goust qen qer demp an hano eus a zaou vignon fidel,
En ur houl pardon eus Doue hac an an eil vel eguile,
Pa rencomp dre obeissanç dislaret ar bromesse,
Quitat hon daou en eur voela dre hor moeziou truezus,
An nep zo qiriec d'hor maleur a rento cont da Jesus.

Chanchamant a don. (Ar Gouan.)

Lavar din bremàn, goel deod, pera neus grêt dide
Dont da separi daou den luiet en amitie;
A pa voamp en em choaset ha choaset gant Doue,
E c'halfoas on permeti da heuill on bolonte.

Ar goel Deod.

Me o quelie qen caret ebars e peb contre,
An eclat eus hoc'h hano a laqe an oll gai;
Ha pa n'allen dre alli ober dêc'h e lezel,
E meus hadet fesani evit ma refot-u voel.
Oh! treitour abominabl, dies da bardoni,

Te a peus va dicriet var zin dont d'am meuli ;
Divoal eus ar guir justiç, pa lar Doue da Bêr :
Gant an arm ma tistrujet me bunisso sever.
Ar hoes eus ar sêson coulz ha da jalouzi,
A etouf hon amitie, frilla hon industri ;
Diou galonic qer joaus, humen ha triomphant,
Ac'h eus bremàn captivet gant da voel deod mechant.
Bemnos vel ma ven cousqet goude reflection,
E seblant din da velet, rouanes va c'halon ;
Mes e daoulagat brillant chenchet el liou d'an nos,
Am difun da hirvoudi privet eus va repos.
Cetu ni dissêsisset eus ar brassa loasir,
A bossede ur galon da gombli e desir ;
Hanval eus ur papillon a darnich er c'holo,
Dre flam ardant on charmo o rancontr ar maro.
Nep en deus grêt ar son-màn a so c'hoas den yaouanq,
Mes e calz a fêçoniou en deus bet chenchamant ;
Quittêt en deus Lanvellec o heuill e blijadur,
E mâ bremàn residant er baros a Plufur.

FIN.

E Montroulez, eus a Imprimeri LÉDAN.